

Sygn. akt VI U 149/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13/03/2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: stażysta Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 5 kwietnia 2013 r. znak (...), z dnia 19 kwietnia 2013 r. znak (...)

orzeka:

zmienia zaskarżone decyzje pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w ten sposób, iż przyznaje odwołującej M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 lutego 2013 roku do 29 kwietnia 2013 roku.

Sygn. akt VI U 149

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w W. odmówił wnioskodawczyni M. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30.03.2013 r do 29.04.2013 r.

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2013 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w W. odmówił wnioskodawczyni M. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 09.02.2013 r do 29.03.2013 r.

Organ rentowy stał na stanowisku, iż zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje pracę zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Z posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 15 grudnia 2012 r. M. M. kontynuowała wcześniej rozpoczętą działalność gospodarczą.

Wnioskodawczyni złożyła od powyższych decyzji odwołanie. Podnosiła, że z tytułu działalności gospodarczej nie uzyskała żadnego dochodu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podnosił, że po ustaniu stosunku pracy odwołująca do dnia 25.02.2013 r kontynuowała wcześniej rozpoczętą działalność gospodarczą stanowiącą tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni M. M. była zatrudniona, jako pracownik w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W. od 04 stycznia 2000 r. Z dniem 15 grudnia 2012 roku umowa o pracę została rozwiązana.

Wnioskodawczyni od 2009 r prowadziła także, że działalność gospodarczą. Był to klub bokserki. Wnioskodawczyni na potrzeby działalności gospodarczej wynajmowała lokal od (...)Lokal ów został fizycznie zdany przez wnioskodawczynię w dniu 7 stycznia 2013 roku. W okresie od 30 listopada 2012 roku do 7 stycznia 2013 roku w lokalu tym nie odbywały się żadne zajęcia sportowe. W grudniu 2012 roku wnioskodawczyni wystawiła dwie zaległe faktury. W okresie, gdy wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniach lekarskich nie bywała w klubie i nie prowadziła w klubie działalności sportowej.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni k. 32-32, zezna świadka H. M. k. 37-38; pismo (...)z dnia 03.12.2012 r k.21;

Odwołująca w okresie:

do 16.12.2012 r do 21.01.2013 r ;

od 22.01,2013 r do 08.02.2013 r

od 09.02.2013 r do 29.04.2013 r

przebywała na zwolnieniach lekarskich.

Bezsporne, a nadto akta rentowe – zwolnienia lekarskie;

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w W. wydał decyzje o odmowie przyznania zasiłku chorobowego:

za okres do 16.12.2012 r do 21.01.2013 r - decyzja z dnia 31.01.2013 r;

za okres od 22.01,2013 r do 08.02.2013 r- decyzja z dnia 18.02.2013r;

za okres od 09.02.2013 r do 29.03.2013 r – decyzja z dnia 05.04.2013 r;

za okres od 30.03.2013 r do 29.04.2013 r – decyzja z dnia 19.04.2013 r;

Bezsporne, a nadto akta rentowe;

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w ramach przysługujących im kompetencji jak i w przewidzianej prawem formie. Sąd dał również wiarę wskazanym powyżej dokumentom prywatnym zgromadzonym w postępowaniu, bowiem ich wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, a sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie spornym było czy w okresie po ustaniu zatrudnienia wnioskodawczyni kontynuowała działalność zarobkową.

Zgodnie z treścią art. 13. 1. ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2014.159 j.t.) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy m.in. kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo

lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;

Zdaniem sądu o kontynuowaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującej utratę prawa do zasiłku chorobowego, decyduje faktyczne prowadzenie tej działalności. Natomiast kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualnie znaczenie w sferze dowodowej.

Zasiłek chorobowy przysługuje w razie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, a więc jego funkcja substytutu zarobku polega na zabezpieczeniu środków niezbędnych do utrzymania w okresie trwania choroby. Taką zasadniczą funkcję spełnia zasiłek chorobowy w okresie trwania tytułu ubezpieczenia chorobowego. Prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia jest natomiast wyjątkiem od ogólnej zasady przysługiwania prawa do zasiłku chorobowego w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, a obowiązek ich wystawienia wynika z przepisów podatkowych.

W art. 3 w/w ustawy zawierającym jej słownik, nie ma pojęcia "działalność zarobkowa", podobnie jak w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, która także pojęcia tego nie wyjaśnia. Wykładnia pojęcia "działalności zarobkowej" użytego w cytowanym przepisie, której wykonywanie w czasie orzeczonej niezdolności do pracy skutkuje utratą prawa do zasiłku chorobowego - za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia poprzez porównanie zakresu przedmiotowego przepisu art. 13 ust. 1 pkt 2 z art. 17 ust. 1 ustawy - przewidującym utratę prawa do zasiłku chorobowego w razie wykonywania w czasie niezdolności do pracy - pracy zarobkowej za cały okres zwolnienia - prowadzi do wniosku, iż zakres przedmiotowy pojęcia "działalności zarobkowej" jest szerszy od pojęcia "praca zarobkowa" i obejmuje różne formy prowadzenia działalności, w ramach, której ubezpieczony uzyskuje dochód. Inna działalność zarobkowa, to działalność stanowiąca źródło dochodu z tytułu własnej pracy, niezależnie od podstawy jej wykonywania. Jest to tego rodzaju działalność zarobkowa, która stanowi tytuł do ubezpieczenia społecznego. Tylko ona, bowiem może być podstawą do wypłaty zasiłku w miejsce utraconego dochodu. Pod pojęciem działalności zarobkowej, należy rozumieć zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową, albo prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, z których uzyskuje się dochód.

Wnioskodawczyni nie wykonywała czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, o czym świadczą zeznania odwołującej się oraz jej męża, które nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Sąd dał wiarę w/w zeznaniom, bowiem potwierdza to również protokół zdawczo-odbiorczy lokalu z dnia 07 stycznia 2013 r oraz pismo (...)z którego to pisma wynika, że w dniu 30 listopada 2012 roku ubezpieczona złożyła wniosek o rozwiązanie umowy najmu lokalu, w którym prowadzona była działalność sportowa. Nie pozostaje to w sprzeczności z zeznaniem powódki, że w grudniu 2012 roku wystawiła ona dwie faktury, które były zaległe, bowiem sam fakt ich wystawienia nie świadczy o tym, że odwołująca faktycznie prowadziła działalność gospodarczą.

Zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek. Ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania.

Pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego miałoby uzasadnienie wówczas, gdyby wnioskodawczyni faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. W tym kontekście nabiera znaczenia okoliczność faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej po ustaniu ubezpieczenia pracowniczego. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (tytułem przykładu, można przywołać wyroki Sądu Najwyższego: z 22 lutego 2010 r., I UK 240/09, LEX nr 585723, z 18 października 2011 r., II UK 51/11, LEX nr 1110977 i z 18 listopada 2011 r., I UK 156/11, LEX nr 1102533) należy stwierdzić, że wpis do ewidencji tej działalności (rejestr) stwarza tylko domniemanie jej prowadzenia. Domniemanie to może zostać obalone w razie udowodnienia, że działalność ta nie była faktycznie prowadzona. Podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym nie obejmuje okresu, w którym zaprzestano

prowadzenia działalności gospodarczej albo zawieszono jej prowadzenie na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.).

W niniejszej sprawie pozwany organ rentowy nie udowodnił okoliczności kontynuowania działalności zarobkowej przez odwołującą w rozumieniu art. 13 ust., 1 pkt 2 ustawy świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Reasumując - wnioskodawczyni w ocenie sądu nie wykonywała w trakcie zwolnień lekarskich pracy zarobkowej, bo nie prowadziła typowych czynności sportowych ani księgowych, które towarzyszą pracy księgowego. Samo sporządzenie dwóch zaległych faktur w okolicznościach niniejszej sprawy nie może być traktowane, jako prowadzenie działalności gospodarczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie miał, zatem żadnych podstaw w realiach niniejszej sprawy do pozbawienia odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477 (14) § 2 kpc orzekł jak w sentencji.